C/2024/2110

11.3.2024

Publicarea unei cereri de înregistrare a unei denumiri în temeiul articolului 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare

(C/2024/2110)

Prezenta publicare conferă dreptul de opoziție la cererea de înregistrare în temeiul articolului 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în termen de trei luni de la data prezentei publicări.

DOCUMENT UNIC

„ISTARSKI MED/ISTRSKI MED”

Nr. UE: PDO-HR+SI-2833 – 14.3.2022

DOP (X) IGP ( )

1. **Denumirea (denumirile) [a (ale) DOP sau IGP]**

„Istarski med/Istrski med”

2. **Statul membru sau țara terță**

Republica Croația și Republica Slovenia

3. **Descrierea produsului agricol sau alimentar**

3.1. *Tipul de produs*

Clasa 1.4. Alte produse de origine animală (ouă, miere, diverse produse lactate, cu excepția untului etc.).

3.2. *Descrierea produsului căruia i se aplică denumirea de la punctul 1*

„Istarski med”/„Istrski med” este o miere produsă de albinele din specia *Apis mellifera* din nectarul de plante melifere sau din secrețiile care provin din părțile vii ale plantelor sau din excreții produse pe acestea de insectele care se hrănesc cu seva plantelor, pe care albinele le colectează, le transformă prin combinarea cu substanțe proprii speciale, le depun, le deshidratează, le depozitează și le lasă la maturat în fagurii stupului.

Caracteristici fizico-chimice:

— conținut de apă ≤ 18,6 %;

— activitate diastazică ≥ 10, cu excepția mierii de salcâm, în cazul căreia este ≥ 3, pe scala Schade ;

— HMF ≤ 15,0 mg/kg.

Caracteristicile polenului:

Spectrul polenic al mierii „Istarski med”/„Istrski med” trebuie să reflecte vegetația ariei delimitate la punctul 4. În funcție de tipul de miere, polenul provenit de la specii de plante nectarifere din următoarele familii reprezintă o mare parte din spectru: *Fabaceae, Sapindaceae, Rhamnaceae, Cornaceae, Brassicaceae, Loranthaceae, Malvaceae, Liliaceae, Lamiaceae, Fagaceae, Rosaceae, Apiaceae, Salicaceae, Adoxaceae, Ericaceae, Asteraceae, Oleaceae, Araliaceae, Ranunculaceae, Asphodelaceae, Anacardiaceae*. De asemenea, pot fi prezente cantități mici de polen provenit de la specii de plante nectarifere din următoarele familii: *Aquifoliaceae, Boraginaceae, Amaryllidaceae, Asparagaceae, Scrophulariaceae, Urticaceae, Campanulaceae, Fumariaceae* și altele.

([1]) JO L 343, 14.12.2012, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1151/oj.

De asemenea, în mierea „Istarski med”/„Istrski med” poate fi prezent polen provenit de la specii de plante care nu secretă nectar din următoarele familii: *Quercus* spp., *Fraxinus* spp., *Helianthemum* spp., *Papaver* spp., *Plantago* spp., *Betula* spp., *Alnus* spp., *Carex* spp., *Pinus* spp., *Cistus* spp., Poaceae, Pinaceae, *Fragaria vesca, Cupressus sempervirens, Olea europaea, Filipendula ulmaria, Vitis vinifera, Corylus avellana* și altele, în proporții mai mici.

Caracteristici fizico-chimice:

Tip de miere	Conductivitate electrică
Miere de salcâm	≤ 0,25 mS/cm
Miere de salvie	0,20-0,55 mS/cm
Miere de castan	≥ 0,8 mS/cm
Miere din inflorescență	≤ 0,8 mS/cm
Miere din secreție zaharoasă de pe foioase	≥ 0,8 mS/cm
Miere de cimbru de iarnă	≤ 0,8 mS/cm
Miere de tei	0,5-1,1 mS/cm

Caracteristici melisopalinologice:

	Descriere
Miere de salcâm	Trebuie să conțină polen de salcâm (*Robinia pseudoacacia* L.), care poate fi însoțit de polen provenit de la următoarele plante: Rosaceae, Fabaceae, *Cornus sanguinea, Prunus* spp., Poaceae, *Salix* spp., *Fragaria vesca, Quercus* spp., *Fraxinus* spp., *Lotus* spp., *Ligustrum vulgare, Helianthemum* spp. Poate fi prezent polen izolat provenit de la următoarele plante: *Cornus mas, Aesculus hippocastanum*, Apiaceae, *Loranthus europaeus, Acer* spp., *Pinus* spp., *Plantago* spp., *Filipendula ulmaria, Castanea sativa*, Lamiaceae, Brassicaceae, *Asparagus* spp., *Tilia* spp., *Taraxacum officinale, Phacelia tanacetifolia, Paliurus spina christi, Olea europea*, Asteraceae (genul *Solidago*).
Miere de salvie	Trebuie să conțină polen de salvie (*Salvia officinalis* L.) în proporție de cel puțin 15 %. Poate fi prezent polen însoțitor provenit de la următoarele plante: Rosaceae, *Robinia pseudoacacia, Quercus* spp., *Prunus* spp., *Paliurus spina christi, Olea europea, Ligustrum vulgare*. Poate fi prezent polen izolat provenit de la următoarele plante: Poaceae, *Pistacia* spp., Lamiaceae, *Filipendula ulmaria, Cornus sanguinea*.
Miere de castan	Trebuie să conțină polen de castan comestibil (*Castanea sativa* Mill.) în proporție de cel puțin 85 %. Poate fi prezent polen izolat provenit de la următoarele plante: *Paliurus spina christi*, Fabaceae, Rosaceae, *Pistacia* spp., *Prunus* spp., *Salix* spp.
Miere din inflorescență	Poate conține proporții variabile de polen provenit de la următoarele plante: Fabaceae, Rosaceae, *Quercus* spp., *Prunus* spp., Poaceae, *Paliurus spina christi, Acer* spp., spori fungici, *Salix* spp., Apiaceae, *Robinia pseudoacacia, Fraxinus* spp., *Fragaria vesca, Cornus sanguinea, Lotus* spp., *Lamiaceae, Castanea sativa, Aesculus hippocastanum*.

Miere din secreție zaharoasă de pe foioase	Raportul dintre numărul elementelor de secreție zaharoasă (spori fungici, părți de hife, alge verzi) și granulele de polen de la speciile de plante nectarifere trebuie să fie de cel puțin 1,5, cu proporții variabile de polen provenit de la următoarele plante: Fabaceae, *Castanea sativa*, Rosaceae, *Salix* spp., *Paliurus spina christi*, *Robinia pseudoacacia*, *Cornus sanguinea*, *Prunus* spp., *Lotus* spp., Poaceae, *Quercus* spp., *Olea europea*, *Fraxinus* spp., *Filipendula ulmaria*, *Fragaria vesca*, Asteraceae (genul *Solidago*), Apiaceae, *Tilia* spp., *Taraxacum officinale*, *Pinus* spp., *Loranthus europaeus*, Liliaceae, *Ligustrum vulgare*, Lamiaceae, *Helianthemum* spp., *Cornus mas*, Brassicaceae, Asteraceae (genul *Taraxacum*), *Acer* spp.
Miere de cimbru de iarnă	Trebuie să conțină polen de cimbru de iarnă (*Satureja montana* L.) în proporție de cel puțin 20 %. Poate fi prezent polen însoțitor provenit de la următoarele plante: *Hedera helix*, *Satureja montana*, Fabaceae, *Tilia* spp., Rosaceae. Poate fi prezent polen izolat provenit de la următoarele plante: *Castanea sativa*, *Echium vulgare*, *Filipendula ulmaria*, Liliaceae, Poaceae, Asteraceae (genul *Solidago*), Asteraceae (genul *Taraxacum*), *Centaurea jacea*, *Fragaria vesca*.
Miere de tei	Trebuie să conțină polen de tei (*Tilia* sp.) în proporție de cel puțin 25 %. Poate fi prezent polen însoțitor provenit de la următoarele plante: Rosaceae, *Quercus* spp., Poaceae, *Paliurus spina christi*, Fabaceae, *Castanea sativa*, *Fraxinus* spp., Asteraceae (genul *Solidago*). Poate fi prezent polen izolat provenit de la următoarele plante: *Vitis vinifera*, *Trifolium* spp., *Sambucus nigra*, *Ranunculus* spp., *Phacelia tanacetifolia*, Liliaceae, *Helichrysum italicum*, *Helianthus annuus*, *Centaurea* spp., *Centaurea jacea*, *Carex* spp., Asteraceae, Apiaceae.

Caracteristici organoleptice:

	Culoare	Miros	Gust
Miere de salcâm	galben-aprins spre galben, aproape incoloră	blând, de fagure virgin, ceară proaspătă și floare de salcâm	dulce spre foarte dulce, cu o persistență scăzută
Miere de salvie	maro-roșcat, roșu-portocaliu, roșu-gălbui, chihlimbariu, cu o tentă verzuie	de lemn, plăcut	ușor pișcător, persistent, dulce, ușor amărui
Miere de castan	maro-roșcat	de o intensitate moderată spre intens, de floare de castan	intens, amar spre foarte amar, persistent moderat de dulce spre dulce
Miere din inflorescență	galben spre chihlimbariu-închis	plăcut, floral, de fructe fierte, flori de câmp, ceară și zahăr poate fi înțepător	dulce spre foarte dulce, acrișor spre acru, persistent
Miere din secreție zaharoasă de pe foioase	maro-aprins spre maro-roșcat închis	de lemn și caramel, intens	ușor pișcător, de lemn sau caramel, moderat de dulce
Miere de cimbru de iarnă	chihlimbariu-roșcat	de fructe uscate	dulce, persistent și acrișor
Miere de tei	galben spre chihlimbariu	pronunțat, răcoritor, de floare de tei, mentol, coajă de lămâie și lemn	moderat de dulce, acrișor, amărui spre moderat de amar, răcoritor, persistent

3.3. *Hrană pentru animale (doar în cazul produselor de origine animală) și materii prime (doar în cazul produselor prelucrate)*

—

3.4. *Etape specifice ale producției care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată*

Toate etapele producției, de la culegerea polenului de către albine până la extracție, trebuie să se desfășoare în interiorul ariei geografice.

3.5. *Norme specifice privind felierea, răzuirea, ambalarea etc. ale produsului la care se referă denumirea înregistrată*

Ambalarea mierii „Istarski med”/„Istrski med” se realizează exclusiv în interiorul ariei geografice menționate la punctul 4, în principal pentru a se asigura trasabilitatea produsului și, prin urmare, originalitatea și caracteristicile specifice ale acestuia. Acest lucru contribuie la reducerea la minimum a posibilității ca produsul să fie adulterat prin amestecarea cu produse similare, ceea ce este mai probabil să se întâmple dacă ambalarea se realizează în afara ariei geografice delimitate.

3.6. *Norme specifice privind etichetarea produsului la care se referă denumirea înregistrată*

Atunci când produsul este introdus pe piață sub formă preambalată, denumirea „Istarski med” sau „Istrski med” trebuie indicată cu caractere mai mari decât orice altă denumire de pe preambalaj. Eticheta trebuie să includă, de asemenea, o ștampilă cu un număr de identificare progresiv și simbolul comun (logoul).

Toți utilizatorii denumirii de origine protejate „Istarski med”/„Istrski med” care introduc produsul pe piață în conformitate cu caietul de sarcini au dreptul de a utiliza ștampila, în aceleași condiții.

Simbolul comun este o picătură de miere colorată cu benzi orizontale gri și negre alternante, așezată pe un hexagon galben care reprezintă un fagure stilizat. Sub hexagon, este scris cu majuscule textul „ISTARSKI MED” în cazul variantei croate (figura 1) și „ISTRSKI MED” în cazul variantei slovene (figura 2).

Figura 1

Figura 2

4. Delimitarea concisă a ariei geografice

În Croația, aria de producție a mierii „Istarski med”/„Istrski med” este peninsula Istria și insulele sale din județul Istria, la care se adaugă localitățile Opatija, Lovran, Mošćenička Draga și Matulji, insulele Cres și Lošinj și insulele mai mici care aparțin de acestea numite Unije, Ilovik, Susak și Vele Srakane, precum și o serie de insulițe nelocuite. În Slovenia, aria de producție cuprinde regiunea slovenă Istria, formată din localitățile Koper, Izola, Piran și Ankaran.

În Slovenia, limitele ariei de producție coincid cu limita nordică a localităților Ankaran și Koper, care se întinde de la punctul de trecere a frontierei Lazaret/Lazzaretto, aflat la granița dintre Slovenia și Italia, până la limita dintre localitățile Koper și Sežana, lângă parcul natural Dolina Glinščice/Val Rosandra. Aria geografică continuă de-a lungul limitei dintre localitățile Koper și Sežana la sud de satul Ocizla și la nord de satul Črnotiče, coborând apoi până la parcul natural Slavnik și trecând de-a lungul marginii nord-estice a acestuia până când ajunge la granița cu Croația.

5. Legătura cu aria geografică

5.1 *Specificitatea ariei geografice*

Istria este caracterizată de o floră bogată și diversă, datorită mai multor circumstanțe favorabile de care se bucură această zonă. Prima este poziția geografică a Istriei, urmată de clima, relieful, baza petrografică și solul acesteia.

De asemenea, aria geografică se bucură de condiții climatice specifice; clima este foarte eterogenă, în principal pentru că, fiind o peninsulă, Istria este înconjurată de mare din trei părți, dar și pentru că este situată la marginea nordică a Mării Adriatice, la intersecția dintre Marea Mediterană și partea continentală a Eurasiei. În funcție de latitudine și de caracteristicile reliefului, Istria este împărțită în trei subzone climatice. Partea de coastă din centru și din sud este caracterizată de o climă mediteraneeană, în timp ce partea nordică și partea aflată mai în interiorul peninsulei au o climă moderat de caldă, umedă, cu veri calde. În partea continentală din nord, predomină o climă submediteraneeană.

Diferitele tipuri de miere „Istarski med"/„Istrski med" variază în funcție de comunitățile de plante, care, la rândul lor, variază în funcție de interacțiunea dintre climă, sol și relief. Din punct de vedere geografic, Istria se află pe linia care desparte Marea Mediterană de lanțurile muntoase Alpii Dinarici și Alpi, fiind astfel caracterizată, din punctul de vedere al vegetației, de flora acestor regiuni. Prin urmare, există mai multe zone de vegetație în peninsula Istria, iar această vegetație diversă reprezintă o bază importantă pentru producția diferitelor tipuri de miere „Istarski med"/„Istrski med". Un țărm îngust de-a lungul mării formează o zonă de păduri sempervirescente cu stejari de stâncă și tufăriș, o lume vegetală caracteristică regiunii mediteraneene. Pădurile de foioase cu stejari pufoși și carpeni orientali sunt forma cea mai răspândită de vegetație forestieră din Istria, fiind răspândite în cea mai mare parte a zonei continentale a Istriei, de la centura de vegetație sempervirescentă spre care se întind, până la părțile centrale ale Istriei. Acest tip de vegetație este dominat de stejarul pufos sau stejarul comun, care, împreună cu stejarul de stâncă, reprezintă o sursă importantă de secreție zaharoasă. Castanii se găsesc pe versanții munților Učka, la nord de Lovran, și în partea de vest a Istriei (Bujština), în special în pădurile de carpen oriental și de stejar pufos, datorită solurilor acide adânci formate deasupra fostelor soluri roșii. Aceste arboreturi de castan comestibil oferă cantități suficiente de nectar, încadrând aria delimitată într-o categorie de regiuni croate încă bine conservate, unde se poate produce o miere de castan excepțional de unifloră. Mai ales în părțile sud-estice ale Istriei, există o comunitate răspândită de salvie medicinală și de coadă de ponei, care sunt utilizate ca plante de la care albinele să culeagă nectar, pe care aceste plante îl oferă în cantități semnificative, asigurând producerea celui mai apreciat tip de miere caracteristic climei mediteraneene: mierea de salvie. Totodată, această zonă este punctul cel mai nordic în care salvia medicinală este răspândită în forma sa autohtonă. Zona de stejari pufoși și iarbă-albastră este cea mai diversă parte a regiunii Istria din punctul de vedere al vegetației. Majoritatea arboreturilor de salcâm se află în partea centrală și în cea nordică, dar unele se extind și mai departe, în zona climatică mediteraneeană, unde se îmbină cu flora mediteraneeană pentru a oferi resurse de nectar. Împreună cu principalele specii de plante, acest aspect afectează specificitatea mierii de salcâm.

Într-o descriere a florei din arhipelagul Cres-Lošinj, Wallnöfer (2008) afirmă că, din cei 1 130 de taxoni înregistrați, 253 au fost raportați numai pentru Cres și 273 numai pentru Lošinj. În partea nordică, submediteraneeană, a insulei Cres, cele mai importante comunități de vegetație tipică stâncilor sunt pășunile de salvie medicinală și comunitatea de păiuș și koeleria. În zona Osoršćice au fost înregistrate aproximativ 700 de specii de plante, reprezentând două treimi din flora totală a insulei Lošinj.

Miloš Furlan (2007) afirmă, în legătură cu caracteristicile plantelor apicole din regiunea slovenă Istria, că „zona bifează aproape toate tipurile sezoniere tipice de surse de nectar și polen, de la florile de salcâm de la începutul primăverii până la cele principale, precum și flori de castan comestibil și florile tomnatice ale vegetației de toamnă, urmate de apariția secreției zaharoase pe copaci și de posibilitatea de a colecta substanțe dulci de pe diverse fructe coapte, cum ar fi smochinele, strugurii și alte fructe similare."

5.2 *Specificitatea produsului*

Specificitatea mierii „Istarski med"/„Istrski med" este rezultatul resurselor naturale pe care se bazează producția. Ca produs alimentar rar, mierea oferă o bună imagine a ariei în care este produsă, datorită specificității sale (prezența granulelor de polen). Situată la limita dintre două regiuni biogeografice – cea mediteraneeană și cea continentală – Istria este o regiune excepțională din punctul de vedere al florei.

În mierea de salcâm sunt prezente ponderi mari ale următoarelor specii de plante: *Fraxinus*, plante din familia Rhamnaceae, *Salix*, *Loranthus europaeus*, *Cotinus coggyria*, *Prunus* f., *Vicia*, *Trifolium pratense* gr., *Coronilla*/*Hippocrepis*, *Chamaerops* și *Filipendula*, în timp ce diverse studii indică faptul că proporția caracteristică a polenului de salcâm variază între 7 % și 60 %. Astfel, la stabilirea originii, se acordă atenție identificării anumitor caracteristici fizice sau chimice.

O altă confirmare a originii eșantioanelor de miere de salcâm a constat în valorile foarte scăzute ale conductivității electrice constatate (0,11-0,18 mS/cm), aceste valori fiind tipice pentru mierea de salcâm.

S-a observat, de asemenea, absența totală a cristalizării mierii – o proprietate asociată de obicei cu prezența nectarului de rapiță. Având în vedere absența confirmată a granulelor de polen de rapiță, putem concluziona că aceasta este o caracteristică specifică a mierii de salcâm din peninsula Istria.

Se cunoaște faptul că mierea de castan are o cantitate ridicată de polen, care are întotdeauna o pondere de peste 90 % în eșantioanele din Istria. În plus, spectrul polenic al mierii de castan din Istria diferă de cel al mierii produse în țările învecinate, de exemplu în regiunea alpină din Italia, unde predomină polenul speciilor de plante tipice vegetației montane, cum ar fi plantele din familia *Ericaceae* și *Tilia*.

În eșantioanele de miere din inflorescență, polenul depistat în proporții semnificative era de la *Castanea* și *Prunus* f., iar cel depistat în proporții mai mici era de la *Rubus* f., *Clematis*, *Castanea*, *Brassica* f., Umbelliferae/Apiaceae, plante din familia Rhamnaceae, *Trifolium repens* gr., *Vicia*, *Melilotus* și *Coronilla*/*Hippocrepis*. Specificitatea spectrului polenic este susținută și de prezența polenului provenit de la următoarele specii de plante întâlnite de obicei în regiune: *Ailanthus*, *Loranthus*, *Asparagus acutifolius*, *Aesculus* și *Cotinus coggyria*.

Pe lângă tipurile de miere din nectar, apicultorii din Istria produc și miere din secreție zaharoasă de pe foioase cu caracteristici specifice. Analizele eșantioanelor de miere au arătat că raportul dintre elementele de secreție zaharoasă și granulele de polen provenite de la specii de plante nectarifere variază de la 2,03 chiar până la 29,3, cu o valoare mediană de 8,2, depășind cu mult valorile necesare pentru clasificarea mierii din secreție zaharoasă (> 3). În mod similar, analizele melisopalinologice au confirmat un spectru polenic caracteristic în care este prezent și polen de la specii de plante care nu secretă nectar, cum ar fi *Fraxinus*, *Quercus*, *Plantago* și Gramineae/Pocaeae. În plus, spectrul polenic caracteristic al speciilor de plante nectarifere cuprinde plante din familia Rhamnaceae și *Prunus* f., prezente în 100 % din eșantioane, urmate de *Castanea*, *Rubus* f., *Compositae* T, *Brassica* f., *Asparagus acutifolius* și *Clematis*, în timp ce *Cotinus coggyria* și *Aesculus* au fost depistate în proporții puțin mai mici.

Specificitatea mierii de salvie din Istria se reflectă în originea sa botanică și în prezența mai mare a polenului de la *Robinia pseudoacacia*, Rosaceae, *Ligustrum vulgare*, Fabaceae, Ericaceae, *Acer* spp., *Lotus* spp. și *Salix* spp. Aceasta diferă de mierea de salvie din nordul Mării Adriatice, unde cea mai mare parte a polenului depistat provine de la Rhamnaceae, *Acer spp*., *Castanea sativa*, *Myosotis spp*., *Prunus spp*. și *Rubus spp*., în timp ce spectrul polenic din Dalmația se caracterizează prin prezența polenului de la *Paliurus spina christi*, *Erica arborea*, *Trifolium pratense*, *Melilotus* spp., *Centaurea jacea* și Apiaceae.

Pe baza spectrului polenic depistat în eșantioanele de miere de cimbru de iarnă analizate, o mare parte a polenului provenea de la *Hedera helix*, Fabaceae, *Tilia* spp., Rosaceae, *Castanea sativa*, *Echium vulgare* și Liliaceae. Acest lucru diferă în mod semnificativ de eșantioanele de miere din Spania, în care predomină polenul de la *Diplotaxis* spp., *Onobrychis vicifolia*, *Centaurea* spp., *Lavandula latifolia*, *Thymus* spp. și Apiaceae.

Analizele eșantioanelor de miere de tei au arătat că o mare parte din polen provine de la Rosaceae, *Paliurus spina christi*, Fabaceae, *Castanea sativa*, Asteraceae (genul *Solidago*), Liliaceae, *Centaurea* spp. și Asteraceae. În urma comparării speciilor de plante identificate, este evident că acestea diferă de cele depistate în mierea de tei din Italia, în care cea mai mare parte a polenului depistat provenea de la *Rubus* spp., *Trifolium repens*, *Robinia pseudoacacia*, *Ailanthus altissima*, *Amorpha* spp. și *Acer* spp., în timp ce spectrul polenic al mierii de tei din România se caracterizează prin prezența polenului de la *Brassica napus*, *Helianthus annuus*, *Melilotus* spp. și *Solidago* spp.

Aceste studii și analize științifice, care identifică o combinație de polen de la specii de plante continentale și mediteraneene, indică faptul că produsul „Istarski med”/„Istrski med” diferă de mierea produsă în alte regiuni. Proporțiile polenului de la diferite specii de plante contribuie, de asemenea, la caracteristicile fizico-chimice și organoleptice (culoare, gust, miros) specifice ale produsului „Istarski med”/„Istrski med”, comparativ cu aceleași tipuri de miere din alte zone geografice. Mierea „Istarski med”/„Istrski med” este caracterizată, de asemenea, de prospețimea sa (valoare maximă a HMF de 15,0 % mg/kg) și de un conținut de apă de până la 18,6 %. Pentru a se conserva aceste proprietăți, mierea „Istarski med”/„Istrski med” nu este supusă unui tratament termic intens, asigurându-se păstrarea proprietăților sale conferite de flora specifică a ariei de producție.

5.3 *Legătura cauzală dintre specificitatea ariei geografice și specificitatea produsului*

Istria este o zonă agroecologică unică, foarte variată din punctul de vedere al reliefului, al solului, al geomorfologiei și al climei. Interacțiunea dintre acești factori produce o compoziție floristică tipică, care stă la baza producției unei game variate de tipuri de miere. Varietatea și bogăția acestei compoziții floristice influențează în mod direct specificitatea produsului „Istarski med”/„Istrski med”, care se reflectă în gusturile și mirosurile specifice acestuia. Combinația dintre proporțiile de polen depistate în anumite tipuri de miere le conferă acestora caracteristici organoleptice (culoare, miros și gust) specifice, diferite de cele ale eșantioanelor de același tip de miere din alte zone geografice. De-a lungul timpului, apicultorii din Istria au contribuit la proprietățile specifice ale mierii prin faptul că s-au familiarizat cu compoziția botanică și caracteristicile climatice ale diferitelor microzone, ceea ce le-a permis să urmărească cu mai multă precizie etapele ciclului de viață al anumitor plante melifere. Prin observarea atentă a naturii și a climei, apicultorii din Istria pot determina cu precizie locul și momentul în care să își amplaseze stupii sau momentul în care să înceapă să extragă mierea, astfel încât să obțină caracterul tipic și gradul ridicat de puritate ale nectarului. Aceste practici contribuie la caracterul foarte uniflor al mierii. Specificitatea condițiilor pedoclimatice din aria de producție, numeroșii ani de experiență ai apicultorilor și tradiția producției, care datează de la începutul secolului trecut și a fost transmisă din generație în generație, fac, în cele din urmă, ca mierea „Istarski med”/„Istrski med” să fie un produs ușor de recunoscut în rândul consumatorilor.

Trimitere la publicarea caietului de sarcini

https://poljoprivreda.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/hrana/proizvodi_u_postupku_zastite-zoi-zozp-zts/Specifikacija%20Istarski%20med%2026-4-2023.doc

https://www.gov.si/assets/ministrstva/MKGP/PODROCJA/HRANA/SHEME-KAKOVOSTI/CERTIFICIRANI-PROIZVAJALCI-IZBRANA-KAKOVOST/CERTIFICIRANI-PROIZVAJALCI-ZASCITENIH-KMETIJSKIH-PRIDELKOV/Istrski_med_Istarski_med.pdf